

Angleži so bombardirali po Nemčiji

Angleški bombniki so razsajali po evropskem kontinentu, vse od Francije do Berlina, od Belgije do Norveške. Angleži so postali drzni, ker imajo za seboj Zed. države. Nemci so pa razsajali nad Liverpoolom.

London, 13. marca. — Angleški bombniki so napravili enega največjih izpadov v tej vojni. ko so se zagnali preko Rokavskega preliva nad nemške postojanke ter širili smrt in razdejanje vse do Boulogna, Francija, pa do Berlina, od belgijske in nizozemske obale pa gori do Norveške. S tem poletom so Angleži pokazali, da jim zdaj ni treba štediti z letali, ker novi se gradijo noč in dan v Ameriki.

Strahoviti požari in razstrelbe so povzročile angleške bombe v Berlinu, Hamburgu in Bremenu. V morski ožini Skagerak, med Dansko in Norveško so pa angleški bombniki torpedirali nek nemški rušilec.

Poleg tega so angleški bombniki obiskali nemška zrakoplovna pristanišča po Nizozemskem in Norveškem, pristanišče v Boulogne in nekaj v Belgiji, kjer so napravile bombe mnogo škode. Angleško zrakoplovstvo se je v tem poletu poslužilo novih, močnejših bombnikov, med temi so bili ameriški, ki so pred nekaj dnevi dospeli iz Amerike.

Anglija izjavlja, da zdaj lahko vzame iniciativo Nemcem iz rok in pošlje v boj vse, kar ima, ker se ji ni treba več bati, kje bo dobila nove izdelke, odkar so Zed. države sprejele posojilni predlog.

„Prej,“ pravijo Angleži, „nismo smeli tvegati naših rezerv, ker pač nismo imeli več denarja za nadomestilo. Ni nam kazalo drugega, kot da se branimo s tem, kar imamo. Zdjaj se je pa vse zbrnilo in za seboj imamo močno ameriško zalogo.“

Tudi kar se tiče obrambe angleškega otočja so pokazali Angleži zdaj drugo lice. 48 ur potem, ko je bil sprejet posojilni predlog, so poglani Angleži proti nemškimi napadalcem nebroj bojnih letal, protizračne baterije so streljale z vse večjo vneto. Anglija je zdaj pripravljena, da pošlje ponoči v zrak večje število bojnih letal, ki se bodo spoprijela z nemškimi napadalniki. To se je že pokazalo sinoči, ko so izstrelili Nemcem nad Liverpoolom devet letal.

Dozdaj so Angleži sklatili Nemcem po enega izmed 30 letal. Zdjaj so zvišali to število na 1 izmed 20. In ko bodo dosegli točko, ko bodo lahko sklatili Nemcem 1 izmed 10 letal, bo nemška zračna sila premagana.

Včeraj so napravili nemški bombniki izpad na Liverpool, toda kot zatrjuje vlada, da Nemci niso napravili dosti škode, ker so bombe poškodovale samo nekaj stanovanjskih hiš.

Nekaj nemških bombnikov je bilo priletelo sinoči tudi nad London, toda sprejel jih je tak ogenj iz protizračnih baterij, kot še nikdar poprej, kar strahotno Nemci po Angliji.

Rože raje kot bombe
Mestni sodnik Hull je povedal Gustonu Armeliju, 3605 Orange Ave., naj v bodoče skuša pridobiti dekleta raje z rožami kot pa z smrdljivimi bombami. Pritožila se je Ollie Davis, ker so bile smrdljive bombe zadnje čase večkrat zagnane v njeno hišo. Obdolžila je Armelija, ki mu je dala „košarico.“ Polcija je našla v njegovem avtu tako tekočino, kot je bila v bombah.

Nov grob
Mestni bolnišnici je umrla Mary Zalar, rojena Bogovič. Njena žena je bila iz Gornje Obreže, kjer je bila pri Brežicah, odkod je prišla v Cleveland pred leti. Tukaj zapuša sina in hčer ter brata Frank Bogoviča in 701 Schaefer Ave. V stari domovini pa zapuša mater, brata in eno sestro. Pogreb bo vršil v ponedeljek zjutraj v cerkev sv. Vida in pokopališče Kalvarijo iz pokopalnega zavoda Frank Zakraj, 6016 St. Clair Ave. Naj ji tuja zemlja, preostala naša globoko sožalje.

Proti pomilostitvi
Clevelandski okrajni sodnik Kerk je šel pred ohijsko pokopališčno komisijo, da proti izpustitvi Ray I. Kerk, ki je bil pred devetimi meseci obsojen v ječo radi uboja, ki ga je bil kriv, da je zavarovalne znanje in je takrat ubil življenje 13 oseb. Komisija je nameravala izpustiti 1. Kerk. Sodnik Merrick pravi, da ni napravila komisija s tem veliko pogreško.

Važna seja
Nocoj ob 7:30 se bo vršila važna seja društva Waterloo, št. 110 WC. Seja bo v soboto na Waterloo Rd. Treba bo razpravljati več važnih stvari za društvo. Nocoj boste imeli tudi priliko videti lepo novo avto, ki se bo oddalo na tisti dan.

Kaj, nič kave?

Nekaj čikaških ženic, ki slučajno niso imele drugega dela, so ustanovile klub, ki ima namen propagirati med članicami geslo: „Poljubček za zajtrk!“ Radi bi videli možičke, kako se bodo zadovoljili s take vrste zajtrkom. Da bi jim le v pelec ne devala kakih „koljubčkov,“ mesto običajnih kočevskih sendvičev!

Legislatura pripravlja postavu, ki bi bila krivična za pešce

Columbus, O.—Senat je sprejel predlog, ki da avtomobilistom vso prednost na cesti pred pešci. To se pravi, da bi smeli ljudje iti preko ceste samo tam, kjer je določeno za prehod. Če bi jih kje drugje zadel avto, bi se absolutno ne imeli pravice pritožiti.

To dalje pomeni, da bi morali ljudje iti včasih po četrtil milje ali še dlje, da bi prišli do kraja, kjer bi smeli preko ceste. Kot je postava danes, imata pravico do rabe ceste, naj bo kjerkoli, oba enako, pešec in avtomobilist.

V mestnih blokih to še ni bilo tako hudo, toda ljudje v predmestjih bi bili prizadeti, ker bi morali morda po celo miljo daleč, predno bi prišli do kraja, kjer povprečna cesta dovoli prehod.

Predlog je zdaj pred poslansko zbornico in včeraj ga je ostro napadel Michael Feighan, bivši državni poslanec, ki je rekel, da so predlog izsilile zavarovalne družbe, da jim ne bo treba plačevati za poškodbe.

Anglija bo dobila 30 torpednih čolnov

Washington, D. C.—Iz kongresnih virov se poroča, da je zdaj gotovo, da bo ameriška vlada dala Angliji 30 torpednih čolnov. Enako se tudi govori, da se bo dalo Angliji več manjših ladij, ki jih je rabila obrežna straža. Rušilce bo pa dobila Anglija, kakor hitro bo dobila ameriška mornarica nove iz ladjedelnic.

Pevski zbor „Slovan“

Nocoj ima pevski zbor „Slovan“ zelo važno sejo. Opozarja se vse člane in pevce, da se seje polnoštevilno udeležijo.

OČE POLICAJ JE USTRELIL SINA, KER JE PRIŠEL NA POMOČ SVOJI MATERI

Včeraj zjutraj se je pripetila v Clevelandu, na 4737 Gifford Ave. strašna drama, ko je oče, mestni stražnik Henry Woehrmann, star 43 let, ustrelil svojega sina, 18 letnega Henryja. Kot pripoveduje oče, je bil v službi od 7 zvečer do 7 zjutraj. Ko je šel domov, je spetoma spil nekaj pijače. Ko je dospel dom, se je vnel prepir med njim in njegovo ženo Minnie.

„Rekel sem ji,“ pripoveduje morilec, „da jo bom ustrelil in sem potegnil samokres. Ona je pa poklicala sina, naj ji pride na pomoč. Sin je prišel del po stopnicah, potegnil iz predala lovski nož in ga potegnil iz no-

Hitler postaja zelo nepotrpežljiv, ker se Jugoslavija ne odloči

Armada bo štelala v nekaj dneh 1,000,000 mož; vlada čaka na Turčijo

Budapest, 13. marca. — Tu sem prihajajo vesti iz Jugoslavije, da se jugoslovanska vlada še vedno ni odločila, kaj bo odgovorila na zahteve Nemčije. Baje bi se za nekaj časa rada na miren način sporazumela z Nemčijo, dokler se kaj ne prekrene. Značilno je, da se armada stalno mobilizira in v nekaj dneh bo imela Jugoslavija pod zastavo 1,000,000 dobro izvežbanih in tudi dobro oboroženih mož. Vlada še vedno okleva, kaj bi odgovorila Nemčiji, ker baje še vedno čaka, kaj bo napravila Turčija.

Iz Turčije se pa poroča, da se mrzlično pripravlja in da je naročila, da se izseli vse ženske in otroke iz Carigrada. Vendar, pravijo turški državniki, da ni pričakovati nemškega vpada pred koncem marca.

Iz Berlina se poroča, da postaja Hitler vedno bolj nervozen, ker Jugoslavija toliko časa odlašala z odgovorom na nemške zahteve. Govori se, da bosta šla premier Cvetković in zunanji minister Marković v Berlin k Hitlerju, kjer bosta ponudila sprejeti za Jugoslavijo kako prijateljsko pogodbo, toda pod nobenim pogojem ne bosta sprejela zahteve, da bi se Jugoslavija priklopila zvezi Nemčije, Italije in Japonske.

DVE NEVESTI V EUCLIDU

Dransko društvo „Naša zvezda“ vprizori v nedeljo ob 8:30 popoldne v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. veselo komedijo „Dve nevesti.“ Igra je v treh dejanjih, vzeta iz narodnega življenja na deželi, ki kaže, kako so se naši ljudje ženo v starih dobrih časih, ko je igrala dota in bala glavno vlogo. Pridite pogledat, se boste prav imenitno zabavali, ker vloge so v zelo dobrih rokah.

Roosevelt je zamrznil denar Madžarom

Washington, D. C.—Predsednik Roosevelt je izdal ukaz, da se zamrzne ves madžarski denar v Zed. državah. Ameriška vlada smatra, da je Madžarska okupirala Nemčija. Madžarska je že dvanajsta država, kateri je Amerika zamrznila denar. Tukaj ima okrog \$250,000

Žnice, ko je bil šest čevljev od mene.

„Posvaril sem ga, naj ne hodi blizu, če ne bom streljal. Toda ni poslušal in tedaj sem streljal. Kroglja je zadela sina v lice in običjala v glavi, in par ur zatem je umrl. Žena pa pravi, da jo je mož udaril dvakrat v tilnik, nakar je zavpila. Tedaj je prihitel sin Henry z nožem, nakar jima je mož grozil s samokresom. Henry se ni skušal približati očetu, ko je ta začel streljati vanj. Žena je zbežala iz hiše, mož je pa naročil sosedom, naj pokličejo polico. Družina ima še enega otroka, 16 letno Myrtle, ki je bila ob času tragedije v šoli.

Mussolini goni vojake v boj, toda Grki se dobro držijo

Na albanski fronti je sam Mussolini, ki vodi ofenzivo brez uspeha

Atene, 13. marca. — Z albanske fronte prihajajo poročila, da se nahaja nekje pri mestu Tepelini sam Mussolini, ki nadzira ofenzivo italijanske armade. Toda vsi silni naskoki fašistov ne morejo pregnati grških čet s postojank. Grki se niso umaknili niti še za ped.

Mussolini se nahaja na albanski fronti že ves teden in je dal svojim generalom odlok do sobote, da predrejo grško fronto in poženejo trdovratne Grke v beg. Šest dni neprestano naskakuje italijanska armada Grke, pa ni prišla niti za palec daleč kljub strahovitim izgubam. Več kot 2,000 italijanskih vojakov je padlo v zadnjih par dneh.

Glavni boj se vrši pri mestu Tepelini, katerega branijo Italijani že od decembra in odkoder pelje glavna cesta do pristanišča Valona. Toda tudi Grki ne morejo tukaj naprej.

SV. MISIJON V BARBERTONU

V nedeljo 16. marca se bo pričel v slovenski župniji Srca Jezusovega v Barbertonu sv. misijon. Otvoritev bo pri osmi maši, zaključek slovenskega dela bo v nedeljo 23. marca ob 2:30 popoldne. Slovenski misijon bo vodil Rev. A. Urancar OFM. — V nedeljo 23. marca ob 7:15 zvečer se pa prične sv. misijon v angleščini, katerega bo vodil č. g. kanonik Oman in bo zaključek istega v nedeljo 30. marca ob 2:30 popoldne.

Amerika bo posredovala, da dobi stradajoča Francija pšenico

Vichy, Francija. — Francoska vlada z zadovoljstvom poroča, da bo vlada Zed. držav posredovala v Londonu, da bodo Angleži pustili skozi blokado 600,000 ton ameriške pšenice. Francoska vlada je pripravljena dati jamstvo, da žito ne bo doseglo Nemčije ali Italije.

Francoska vlada je bila zagrozila, da bo poslala bojne ladje za spremstvo tovornim parnikom, če bo Anglija skušala ustaviti dovoz živeža v Francijo. Stvar je postala tako akutna, da je poslegla vmes ameriška vlada in posredovala v Angliji, ker se je bilo bati, da bi prišlo do boja med francosko in angleško mornarico. To je pa tisto, česar si Hitler želi.

Slike v Maple Heights

Podružnica št. 42 SZZ je naprosila Mr. Antona Grdina, da pride v nedeljo popoldne ob treh v SND v Maple Heights, O., kjer bo pokazal nekaj zanimivih premikajočih slik. Prijazno so vabljeni vsi Maplehajčani, kakor oni iz Garfield parka in Warrensville, da jih pridejo pogledat. Ko bo kazanje slik končano, se bo pa navzočim postreglo z dobro jedajočo in pijačo, da ne bodo opušali domov grede. Pa še neko veselo presenečenje bo iznenadilo vse, ki pridejo, kar je na enkrat še tajnost. Torej le pridite!

V nedeljo bo pela Glasbena matica

Iz programa, ki je bil priobčen v sredo v našem listu, je razvidno, da se nam obeta v nedeljo večer zopet duševni užitek, po kakršnem hrepeni naše slovensko srce v tujini in ki nima nikdar dovolj take duševne hrane, to je naše prelepe slovenske pesmi.

Pela bo Glasbena matica, dirigent g. Ivan Zorman. To pove dovolj in to nam garantira vse, kar pričakujemo, da nam more dati odlični pevski zbor Glasbena matica in pa dirigent g. Zorman.

Bogat program je izbral g. dirigent za ta koncert! Je sicer samo šest pesmi, toda nekatere teh so toliko bolj bogate in dolge, ena sama je za tri ali štiri navadne pesmi.

Slišali bomo odlomke iz večno lepih oper Il Trovatore, Marte, Hoffmanovih pripovedk, I Lombardi, pri katerih bo nastopil mešan zbor, damski zbor, tercet in kvartet.

Je pa nekaj pesmi, katerih še niste slišali, pa katerih tudi nikdar ne boste pozabili in ki vas bodo ganile do samega srčnega trepetja, najsibo radi čudovito lepe melodije ali pa besed pesmi. Dve pesmi sta še posebno, ki čer.

Kongres se bavi z načrtom, da obdavči vse mezdne delavce za 5%

Washington, D. C.—Kongresni davčni strokovnjaki iščejo virov, s katerimi bi pokrili \$7,000,000,000, kolikor bo stala pomoč Angliji in drugim demokratskim državam. Oči so obrnili na mezdne delavce in delajo na načrtu, da se obdavči vsakega delavca za 5% na njegovi tedenski mezdi ali plači.

Če se bo vpeljal ta davek, bi se delavcu tedensko odrgal denar od njegove plače in sicer 5 odstotkov. To se pravi, če delavec zasluži \$40 na teden, se mu bo odrgalo \$2 in v kuverti bo dobil samo \$38. V roke bi pa dobil pobotnico, da je plačal \$2 federalnega davka. One, ki zaslužio manj, na primer \$25 na teden, se ne bi obdavčilo.

Čeprav se o tem načrtu šele govori in se ga morda ne bo nikdar izpeljalo, pa ne morejo odvrtni oči od tega načrta, ker prinesel bi jim letno nič manj kot \$3,500,000,000. Toda ker Rooseveltova administracija vedno zastopa načelo, da se delavca kolikor malo obdavči, bi ta načrt ne dobil podpore v Belih hiši, niti od zakladniškega tajnika.

Harrison, načelnik senatnega finančnega odseka pa priporoča, naj bi se raje dvignilo sedanje davke na čiste dobičke korporacij, ki bi lažje vzdržale še nekaj davkov, kot pa delavec.

Slike v Girardu

Mr. Anton Grdina bo kazal premikajoče slike v soboto večer v Girardu, O., v nedeljo ob štiri popoldne pa v dvoranah sv. Nikolaja na Superior in 36. cesti. Prijatelji slik bodo imeli priliko videti več novih.

sta nas podžgali, da smo njih besedilo priobčili v današnji številki na drugi strani. Preberite jih, zapomnite si besede in v nedeljo boste slišali pa navep. Nekaj prekrasnega!

To sta pesmi „Ljubica“ in „Vrbica.“ Prvo je uglasbil Anton Foerster, drugo P. H. Sattner, naša glasbena prvaka.

„Ljubica“ ima 12 kitic in peljo bo mešan zbor, ki bo začel: Ležal na mrtvaškem odru v sobi temni mlad je mož, sredi belih sveč brecljih, sredi lepih svežih rož.

Nadaljne kitice berite na drugi strani, gotovo vas bodo ganile.

In pa druga „Vrbica,“ ki je prav prikladna za današnje dni, ko nam trepeče srce o bodoči usodi naše domovine. Ta pesem je nekaka balada o naši kočici, o naši mami, o ljubici in ki prične tako nežno:

Zagrllila je grlica v dobravi, zašepetala vrbica ob Savi.

Koncert bo v SND na St. Clair Ave., pričetek ob 7:30 zvečer.

Predlog za večjo varnost ameriških rudarjev

Washington, D. C.—Poslanska zbornica je sprejela predlog, ki daje federalnemu rudarskemu uradu pravico poslati pregledovalca v katerikoli rudnik in tam priporočati izboljšave za večjo varnost premogarjev. Zdjaj vlada ne sme v rudnik brez dovoljenja lastnikov. Kongresnik Sabbath je rekel, da bo ta postava rešila najmanj 1,500 življenj na leto.

Kako je z delnicami?

Ali ste že prodali ali kupili delnice, ki so v korist cerkve sv. Vida? Storitve svojo dolžnost takoj in oddajte v nedeljo zjutraj odrezke pri glavnih vratih v cerkvi.

Pod kolesa padel

Mike Waskiewicz, star 54 let, oče petih otrok, je padel včeraj popoldne pod kolesa avtotruka na Hamilton Ave. in 40. cesti. Podlegel je poškodbam. Stanoval je na 4714 St. Clair Ave.

Pozdravi iz Mehike

Naši slovenski gospodični Jo Modic in Olga Belaj pošiljata vsem svojim prijateljicam v Clevelandu „tople“ pozdrave iz vroče Mehike. Hasta la vista, signorine!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 61 Fri., Mar. 14, 1941

Stric Sam zahteva svoje!

Jutri o polnoči poteče rok, ko bo treba plačati dohodninske davke. To se pravi, kdor jih ne bo plačal, pa bi jih moral, bo zapadel občutni kazni. V tem Stric Sam, ki živi od teh davkov, ne pozna nobene šale in kdor misli, da bo lahko izbegnil, se moti. Kdor misli, da ima Stric Sam preveč na glavi, da bi mogel za vsakega prebivalca v Zedinjenih državah vedeti, koliko ima dohodkov na leto, se tudi moti. Če ne prej, pa pozneje, ampak dolga roka iz Washingtona doseže vsakega in potem sledi kazen, da boli, zelo boli.

Vsi vemo, da mora dobiti vlada od nekod denar, da lahko posluje, da lahko vzdrži ves ogromni stroj, ki vodi deželo po poti obstoja. Brez davkov bi se kolo vladnega stroja ustavilo, prenehalo bi vse poslovanje in kaj potem?

Dasi vemo, da vlada mora dobiti denar v obliki davkov, pa je že tako, da skuša vsak po svoji najboljši moči utrgati vsak cent, katerega mu vlada dovoli odtegniti od postavno določene vsote. S tem, mislimo, da smo neko tujo osebo oplahali, ne pomislimo pa, da smo nazadnje odtegnili nekaj svojemu lastnemu državnemu telesu. To telo mora živeti, mora dobiti od nekje denar. Če ne tukaj, pa tam. Ako ne bomo plačali tukaj, bomo pa kje drugje. Vlada mora dobiti denar za pokritje stroškov. Ako tega denarja ne dobi, se zadolži in potem pravimo, da državni račun ni bil balanciran, v državni blagajni je deficit. Dalje pa to pomeni, da bo treba ta deficit, ta primanjkljaj, nekoč pokriti in poravnati. Če ga ne bo pokrila ta generacija, ga bo morala druga in tretja itd.

Letos bomo plačali več davka kot prejšnja leta. Ogromne vsote, ki so določene za obrambni program, bo morala vlada dobiti pri letošnjih davkih. Če bi bil ves svet tak, ko je narod in vlada Zedinjenih državah, bi ne bilo treba potrošiti milijarde za obrambo, ker bi bil vsak zadovoljen s tem, kar ima. Toda od vseh strani nam grozijo diktatorji, ki niso zadovoljni s tem, kar imajo, ki hočejo zaslužiti ves svet, in so tudi našo deželo prisilili, da se je morala začeti oboroževati. In to bo stalo milijone in milijone dolarjev, katere bo moral plačati ameriški narod.

Vlada je za leto določila tako, da mora vsak prijaviti, koliko dohodkov ima na leto, to se pravi, da morajo samci prijaviti svoje dohodke, če so isti dosegli vsoto \$800.00 ali več na leto, oženjeni pa, če so imeli \$2,000.00 ali več dohodkov na leto. Radi te odredbe se računa, da bo letos do 6,000,000 oseb več primoranih prijaviti svoje dohodke, kot pa druga leta. Z drugo besedo rečeno, vsak, ki zasluži ali kako drugače dobi na leto oziroma je dobil prošlo leto gori omejenje vsote, mora to prijaviti. Če bo pa kaj plačal davkov, je pa odvisno od tega, koliko olajšav ima, ki mu jih vlada dovoli, da jih odtrga od vsote nad \$800 samci in nad \$2,000 oženjeni. Kdor je poročen, pa ne živi s svojo zakonsko polovico, se ga smatra kot samca.

Razumeti je treba, da prijaviti dohodek in plačati davek je popolnoma druga stvar. Marsikdo, ki bo moral, recimo, prijaviti, da je zaslužil \$2,000, pa ne bo plačal nič davka, ako ima dovolj legalnih olajšav. Torej ni rečeno, da boste že plačali davek, ako prijavite svoj zaslužek ali dohodek.

Samci torej ne plačajo nič davka, če zaslužijo \$800 na leto ali manj. Toda če so zaslužili najmanj \$800, morajo to prijaviti na davčno oblast in potem se jim odračuna olajšava, na primer: kolikor so plačali za avtno licenco, za gazolin, za obresti koliko so dali za dobrodnele svrhe, za cerkve in take stvari, kar pač smatra vlada, da se lahko odbije od davkov.

Poročene osebe oziroma poglavarji družine so prosti davka do vsote \$2,000. Poleg tega si smejo pa odračunati za vsako osebo, ki je od njih odvisna, po \$400. V te odvisne osebe spadajo otroci, ki so stari manj kot 18 let, ali pa osebe, ki so telesno ali duševno tako pohabljene, da ne morejo skrbeti sami zase. Za otroka, ki je star nad 18 let, tudi če hodi v šolo, torej morate zanj vi skrbeti, pa nimate pravice odtrgati zanj \$400. Enako tudi ne za svojo ženo, čeprav jo preživljate vi.

Ko so vse te olajšave odračunane od vsote, ki ste jo zaslužili nad \$2,000, če ste oženjeni, plačate od ostanka štiri (4%) od sto davka. Če bi pa ne te olajšave znesle toliko, da bi po odbitku teh vaš zaslužek ne znesel \$2,000, ne plačate nič. Na primer: Če ste zaslužili lansko leto \$2,800, pa imate tri otroke, stare manj kot 18 let, bi znesla olajšava zanje \$1,200, torej bi bili vaši čisti dohodki samo \$1,600, in ne plačate nič davka.

Drug slučaj. Recimo, da bi zaslužili \$2,400. Otrok nimate, sta sama s ženo. Pa bi odšteli za olajšave: za Community fund \$25, za cerkev \$60, za avtno licenco \$10, za obresti na dolg \$100, za razno drugo \$50, bi znesle olajšave skupno \$245/k tem pristajete \$2,000 zase, nakar bi ostalo davkom podvrženo \$155.00. In od teh \$155 plačate šele 4% obresti, kar bi zneslo \$6.20. Kar torej za delavske sloje, katerih malo kdaj zasluži take vsote, ni dosti.

Toda je še en davek, takozvani obrambni davek, ki znaša 10% od vsote, ki jo morate plačati za davek. Torej kot v gornjem primeru, bi znašalo teh 10% še 62 centov, kar bi zneslo vsakega skupaj \$6.82, če vzamemo gornji primer.

Kot rečeno, jutri o polnoči poteče rok. Plačate lahko ves davek skupaj, ali pa v štirih obrokih.

Newburške novice

Sneg, zopet sneg! Ali tega ne bo konec? In vendar, kako lep in bel je, da človeka spominja na čisto dušo, ki je pravkar prišla iz kopeli sv. krsta ali pa iz spovednice po dobro opravljeni spovedi. In, kako enako se godi s snegom. Takoj ko pade sneg, začnejo padati nanj prah in saje in čez nekaj dni je siv in končno črn. Vidiš prijatelj, prav tako se zgodi s tvojo dušo. Danes prideš iz kopeli sv. pokore čist na duši in bel, kot sneg. Človeške slabosti pa so tiste saje, ki padajo dan za dnem nanjo, sedaj nekaj kletvine, sedaj nekaj opravljanja in zopet nekaj male laži, ali nepotrpežljivosti, aki kaj drugega takega, kar je sicer mali greh, a na duši pa naredi piko, morda samo pikico. Ne govorim o smrtnem grehu, ki dušo oskruni, da je grda kot sam zlodej.

Zato nas pa usmiljeno Srce božje vabi k sebi: "Pridite k meni vsi, ki se trudite..." človek se sicer trudi, da bi greha ne delal, toda njegova slabost je taka, da ga hitro premaga in stori tukaj nekaj, tam nekaj, kar bi ne smel. Zveličar je to videl in radi tega nam je dal zakrament sv. pokore, v katerem se moremo očistiti zopet in zopet.

Zato je pameten oni, kateri se pogosto očisti malih vsakdanjih slabosti, da ne zabrede v smrtne grehe. Čim večkrat človek očisti srce, tem bolj opazi vsako smet greha na njem. Ali ni doma prav tako? Kjer je malo kdaj poribano in pometeno, se prah ne vidi, niti grde maroge se ne opazijo. Ako pa je hiša čista in snažna, se opazi vsak prah in vsaka malenkost takoj stopi na dan.

"Saj nimam nič greha," pravijo taki, ki dolgo niso bili pri spovedi, da bi dušo očistili. K maši ob nedeljah ni šel. To je smrtni greh, ker je vedoma prelomil božjo postavo v važni zadevi, pa tega ne vidi. Vedoma je govoril grde nesramnosti, prelomil s tem šesto božjo zapoved, pa skoraj gotovo tudi smrtno grešil. Molil ni in čez vero in cerkev je gobeždal, pregrešil se je zoper prvo božjo zapoved... in to se je ponavljalo čestokrat, pa se še ne čuti grešnega in se trka na prsi: "Saj nimam greha. Nisem nič ukradel, nobenega ubil in (morda) celo pijan nisem bil nikdar, da bi se valjal po tleh. O tega pa ne pri nas..."

"Gorje vam, hinavci," tako je resno govoril Zveličar. "Vi ste pobeljeni grobovi, ki so zunaj lepi, znotraj pa so polni trohobe" (kosti mrtvecev).

"Jaz, prijatelj, sem samouk. Izbrazil sem se sam," se je hvalil neki naprednjak.

"Prav škoda, da svojega dela nisi dovršil," mu je zabrusil prijatelj nazaj.

"I am a selfmade man," je rekel Pat Majku, ko sta šla od seje domov, na kateri je Pat precej govoril.

"You made a dam poor job of it," mu je odgovoril Mike, ker je bil sit Patove vedne samohvale.

Človek ni sodnik zase. "Nemo iudex in cause sua," pravi latinski pregovor, kar pomeni, da človek svojih zadev in samega sebe ne bo stvarno sodil, ker se ima preveč rad. Tako je tudi z vsemi onimi, kateri pravijo, da nimajo greha in sv. Janez ima prav, ko pravi: "Če kdo trdi, da nima greha, je lažnik."

Nekaj vam bom povedal. Ni sicer skrivnost, vendar svet splošno še ne ve o tem. Vsi poznate Mrs. Frances Perko—

zadnje nedeljo je bil njen god, sv. Frančiška Rimska je bila— Mrs. Perko ima malo prodajalno na 81. cesti in prodaja cigare, cigarete, candy in druge take sladkosti tega sveta. Well, ali veste, da je postala grandma? Da, grandma je. Ravno zadnje nedeljo je bil krščen Kenneth Perko, njen vnuk in sinček Joe Jerkota in Mary, rojene Gorenc. No, saj pravim, če človek čaka, vedno kaj dočaka. Mrs. Perko pa je dočakala, da je videla svojega vnuka. Čestitke so na mestu in kar je prav je prav, zato izražamo naše iskrene čestitke "stari materi," kakor mladim staršem. Mike in Mary Harvan sta botrovala.

Zgorajšnje dve slovenski Micki smo mislili postaviti v Vestnik, ker sta tako "luškani." Ker pa nam je prostora zmanjkalo jih predstavimo svetu tem potom. To sta Maryanne in Rozalie Skočaj, hčerke Martin Skočajeve družine. Deklici sta dvojčici in sedaj stari štiri leta. Čez par let prideta v šolo sv. Lovrenca, kamor tudi njih sestrice sedaj pohajajo.

Družina Louis in Karolina Melbar (Mervar) se pa veseli prve punčke, kateri so dali materino ime, Karolina. Mati je Furlanova. In tudi temu paru naš poklon.

"Ali se je v vaši družini kdo poročil izredno srečno?" je vprašal Janez Mihata, ko sta kramljala iz dela domov grede.

"Da. Moja žena?" je odgovoril Miha in vrgel prvi ven, da so mu gumbi pri srcaji pokali.

Ljudje, kateri imajo tako mnenje sami o sebi, si ne dajo nič dopovedati. Vse bolje vedo, kot kdo drugi, vse bolj razumejo in vse bolj naredijo. Druge pomilujejo, ki so "tako zatelebani," da niti tega ne vedo, da se je svet sam ustvaril, da je sam začel letati okoli sonca, da je sam iz mrtve tvarine obudil žive stvari itd. "Neumnež pravi v svojem srcu, ni Boga," tako sv. Pismo o teh modrijanih.

Ko sem zadnjič stopil s Father Rojcem v cerkev sv. Vida, sem šele natančno opazil krasno okroglo okno, ali "Rose Window" nad ogradami. Brez dvoma je to eno najkrasnejših oken te vrste v celjem mestu in še precej daleč ven. Če hočes videti vso krasoto tega okna, stopi v cerkev krog polneve, ko v cerkvi ni luči, zunaj pa sonce sije nasproti krasnemu barvanemu steklu in videl boš nekaj, kar ne boš hitro pozabil, nekaj nebeško krasnega. Le prepričaj se sam.

He, he, he. Neki židek je mislil, da nam bo kar skrivaj postavil "kadilnico" pred naša vrata tukaj na 82. cesti. Na vsak način je hotel narediti iz male tovarnice, ki sedaj stoji tam, precejšno fondro. Naš councilman, Mr. Lucak in Joe Kovač sta o tem slišala in takoj šla na delo, da se to prepre-

či. Ko pa je prišlo do zaslišanja, nas je bilo tam doli za celo oheet. In sedaj nas zagotavlja Mr. Lucak, da so se mestni očetje ozirali na naše proteste in tisto zono spremenili tako, da kaj takega nikdar ne bo moglo priti med nas. Congratulations to Mr. Lucak in Mr. Kovač.

Ne vem s kakšnimi besedami bi vas nagovoril, ali na kakšen način naj bi vas povabil, da bi vas pridobil za redni vsakdanji obisk sv. misijona. Gre se za zveličanje vaših duš. To je večje važnosti, kot katerokoli opravilo. Nobena zadeva ni tako nujna in tako resna, kot je zveličanje naše duše. Če izgubiš denar, zaslužiš lahko drugega. Če izgubiš zdravje, ga zamoreš najti zopet s pomočjo zdravnika. Če ti hiša pogori, zamoreš drugo postaviti, morda z velikim trudom in žrtvami, toda moreš vendar le. Če pa dušo pogubiš, je izgubljeno vse: tvoja sreča, tvoj Bog, tvoj mir in vse, vse je zgubljeno, na večno zgubljeno. Pomisli to in pridi poslušat, kaj bo povedal č. g. misijonar. Morda pa nisi tako pravičen in dober, kot sam o sebi misliš.

Father Baznik je zadnje dni zelo zaposlen. Sami računi vse na okolu. Skušal je računati svoj "income-tax." Po daljšem računanju je prišel do zaključka, da mu bo "United States" še nekaj dolžan, kaj še, da bi on moral plačati kak "tax."

Nekaj čez dve sto dolarjev imamo sedaj nabranega in močno shranjenega za naše "Brežje." Kedar bomo imeli tisoč? Ko bo tisoč skup; takrat bomo dali delat načrte za Marijin oltar. Poprej itak ni vredno, ako hočemo imeti natančen posnetek Brezij.

Ali ste kaj opazili, da so naše orgle sedaj lepo zaprte v krasne rezbarije? Vse to "šniclanje" je delo Petra Bizjaka iz Vineyard Ave. Peter stopa po stopinjah svojega pokojnega očeta, kateri je bil nedvomno eden najboljših mizajev na daleč okoli. Tako je tudi njegov brat Pavel Bizjak. Peter Bizjak mlajši ima velike zmožnosti in delo njegovo je prve vrste. Sedaj se je vrgel na srambe za ministrantovsko obleko, katere bo postavil v zakristiji.

Pri seji direktorija našega Narodnega doma zadnje nedelje se je zopet nadaljevalo ukrepanje za napravo kegljšča. Keglišče gotovo pride. Za enkrat je še vprašanje kje. Pripravno bi bilo poleg Doma, če bo mogoče dobiti prostor po zmerni ceni. Zato bo treba precejšnje svote, za katero naj bi prodajali dalnice starim in mladim, saj krogle bomo vsi radi vrgli, ko pride do uresničenja tega želje nega kegljšča.

Ne pozabite, da homo v nedeljo popoldne o pol 3 in zvečer po blagoslovu videli krasno govorečo sliko Don Bosko. Ta zgodba je izredno mikavna in nepretrgano zanimiva. Vstopnina je samo 25 centov in ves dobiček gre za premog, ki ga moramo sedaj plačati. Dvojno koristimate potem takem: videli boste krasno sliko in slišali mično zgodbo obenem pa poskrbeli za gorkoto v cerkvi. Pridite vsi, ne bo vam žal.

Ker pa že govorim o gorki cerkvi, ali ni res, da je naša cerkev vedno za dosti gorka? Več pritožb je bilo, da je pregorka, nobene pa, da bi ne bila dosti gorka. S tem sistemom, kot ga imamo v cerkvi, se segreje prav hitro.

Kdor hoče imeti kaj drv, naj pride v pondeljek pomagat trgat stari pod iz cerkvene dvorane in pospravljati. Novi pod je nujno potreben, ker je sadajni lese-

Če verjamete al' pa ne

Zdaj šele vidim, kako bridko prav je imel Jože Berkopec, ki je rekel, da se kostanj nakuha in da se ga ne sme deti več kot pol piskra naenkrat. Jaz sem mislil, da govori Jože kot diplomati ali politikarji, (ali uredniki?) katerih izjave se ne sme nikdar vzeti brez popra in soli, a sem svojo zmoto močno obžaloval, ko sem se najedel kostanj, da me je napenjal kot nanaško lisko, ki se je namahala sveže detelje v čopči ogradi.

Kaj ni v torek, točno opoldne, od nekod prineslo v moje zaklonišče samega predsednika slavnega "Pečlarskega kluba" (prijatelji pri vsem, pri tem pa ne), ki je postavil predme sam korpus delikti in javno izjavil pred ni pod segnil preko varne rabe. Vsi oni, kateri boste šli delat zvečer ali popoldne pridite pomagat, da pospravimo les in naredimo prostor za cement in "tile."

Dve izmed pesmi, ki jih bo pela "Glasbena matica" v nedeljo LJUBICA

Ležal na mrtvaškem odru v sobi temni mlad je mož sredi belih sveč brlečih, sredi lepih svežih rož.

Mrtveca iz jutra v večer hodijo ljudje kropit; vsi so prišli, samo nekdo ni prišel tja zanj molit.

Vsi so prišli, samo ljube, ljube k njemu ni bilo, ljube mlade, ljube lepe, ki jo ljubil je srčno.

Pa pred kočico dekleta drobne stikajo glave in skrivnostno šepetajo v uho si besede te:

"Vsi so prišli, vsi so prišli ga kropit in zanj molit, samo ona, samo ona ni prišla se poslovit."

Saj sem rekla, saj sem rekla, da je čisto brez srca, da za njega nič ne mara, da za norca ga ima."

V sobici ženice sive jagode prebirajo, gibajoč čeljusti stare, v vrata se ozirajo.

Vsakega motreč pazljivo, sive glave majejo, med seboj odduška srčni bolečini dajejo:

"Glejte, glejte, vsi so prišli, Cvetkove le ni bilo; kdo bi mislil, kdo bi mislil, da brezsrčna je tako!"

Kaj se hoče, kaj se hoče, svet zastupil je Gospod; brez vesti je, brez srca je, tak je zdaj ta mladi rod!"

Drugo jutro zgodaj, zgodaj zvon se tužno je glasil, kdo nočoj je neki zopet se zemlje se preselil?"

Hitro se izve novica, bliskoma po vasi gre: Cvetkova je preminula, počilo ji je srce.

Josep Pagliaruzzi—Krilan.

VRBICA
Zagrnila je grlica v dobri, Zasepetala vrbica ob Savi.

Šuščeč, šuščeč se nad vodo priklanja in jo v oddaljeno zemljo priganja.

Mehko jo boža kapljica daroča, Mehko zna, kaj ji vrbica naroča?

Z zelene Save se smijo oblaki, na tuji zemlji pa pojo vojaki.

Pojo o sreči davnih dni, o izgubi, o kočici, o mamic, o ljubi.

Hudo se je odpravljati na tuje, s tujine dom pozdravljati še huje.

Oj, kje si Save ljubljeno obrežje? Zakaj nam vzbujáš srčece še težje?

Tujina naša skrila je pogorje in sreči zatemnila je obzorje.

Pesem pevamo o domu v tujini in srce si razgrevamo s spominji.

Samotna vrbica to ve in plače, Pozdrav pošilja jim z zemlje domače.

Šepeče v valčke Savine srebrne, naj skoraj pošilja z daljnje ji vrne. Simon Jenko.

pričami, da sezona kostanja ni amen in če si ga drugi ne gajo več zdaj na spomlad, pa pečlarji.

Poln škrnicelj se mi njan in me na vse mile vili sil, naj si pomagam. Ker opoldne navadno bo svojem se ustavljal skušnjavi, klobasi, ali naš Jimmy bo čku in toliko časa dopovsami sebi, da ga ne bom in bom, da sem ga. Se moram sebi v čast in slavo vedati, da sem gledal, je segla levica v škrnicel, rej sem se držal lepega naj ne ve denica, kaj dela, ga, ki je otipala na gorak kostanj in sam ne ve, ko je prišlo, da sem ga ustih, predno sem vedel, kaj.

Potem sem pa rekel: mujena, ne vrne se nobeno po kostanju! Boy, oh boy, je menda prijeten duh po kostanja, pred katerim se lahko solit ali skrit vse rožmarin in še roženkrav, ki, privabil asistenta iz sosedne pregraje. Ko del in kot velik diplomoznal, da so sline zelo zadeva, zlasti še, če se na tešče, sem z jako obrazom povabil Francetov delovanje s izrazito "naj ga pokusi." Francet par spravi vase ter me, če bom vse zdelal, ali nesel kaj domov pokamni.

"Kaj si neumen," sem kel, "da jih bom snedel škrnicelj! En par jih so res tako salaminski druge bom pa nesel domov." Mislim sem, France zato tako spravi bi bil rad zraven do da par ur zatem, ko je iz mojega štibeleca mlo nje, mi je pa povedal, hotel posvariti, da bi napek. Če bi vsega enem zasedanju.

Pa ga res nisem mislil pri mizi sem sedel in lego pisalnemu stroju, roka, kar sama od sebe škrnicelj in šele, ko je zen, sem spoznal, da pojedel.

In kako dobro uro je pa pričela v moji shrambi taka debata, ri je bila ona v senatu jeminjsko posojilnega ga pravo otroče. Skušalažiti "viharne" delegat, nič pomagal. Če pa tako narasel, da bi bil ro imeti podaječ, da stvar z mize.

Spomnil sem se, kako pravili doma, kadar je lo krave, ali drugo živino li so jih sem in tja, ali odleglo. Pa sem se stva poslužil tudi jaz, ucvrl parkrat iz ofica nazaj, da je namah stalo, kot bi bila napove naralna stavka. Fant, slili najbrže, da me ganjajo, ali pa je njel čel vama pogrešati. Plasi, dali in iskali z očmi bil strojev pa do vrat, gospodar kazati kako za napad.

Pa mi je le odleglo, koliko. In ko sem sem rekel, da je letošnja za kostanj konec, pa sednik Pečlarskega krat na glavo postavil.

Zdaj šele vem, stajnarji v starem jali samo po dva ali krajcar. Vedeli so, da naenkrat ni dobro.

Samo dvakrat sem kem položaju. Enkrat kraju, ko sem zlezl in se jih tako natresl sem mogel dve uri zdaj, ko me je bil Pečlarskega kluba dober, ampak zapomni da ta mu ne odšla bo.

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

Vso stvar so že od zdavnaj pripravili, in sicer temeljito pripravili. Stari Weller je pripovedoval, da se mislijo mormoni nenehno v teh krajih. Da so se pred leti poslali prav po lopovski in črnokoski, za to je seveda najbrž Melton odgovoren, vodilno mormonov mu takih navo- lal gotovo ni dalo. Naročili so namreč, naj kje v Mehiki pripravi za naselbino, pa je naročilo vrnil po svoje. Wellerja mu pomagata in Player tudi, prva je Weller, Player pa kot vohun in straža na potu k Skalnemu stu- denču.

"Sodim, da je moj brat Old Weller kakor vsikdar tudi pot prav zadel. Zločin se pri- činja, Yume, rdečkožci, bi naj- amagali, povzročitelj zločina im je belokožec.

In tako je vedno bilo! Rdeče- me bi radi iztrebili, izgubilo naj z zemlje, zato mu podti- ro zločine. In zločinov so- kdar in povsod krivi edinole rdečkožci! In topot nimajo- tov vmes navadni belokožci, ampak ljudje, ki se delajo pobož- ni in celo nadevajo ime 'svet- lo' in poslednjih dni!"

"Kako daleč je od haciende do mesta?" sem vprašal.

"Z najinima vrancema potre- mo dva dni."

"Dobro tri dni."

"Ali bi pomenilo velik ovinek, bi ne potovala iz Uresa na- kromost k Fuenti, ampak čez- do?"

"Ovinek bi znašal kvečjemu nekaj ur."

"Pa se vrneva iz Uresa na ha- ciendo? Morebiti si izbere tudi- ton isto pot. Utegneva ga pri- čitati, če je medtem opravil pri- ma. In če ga srečava, ga tu- lahko primeva. In vse je pri- njeno."

"Mislim, da je najbolje, če koj- potujeva v Ures. Ne smeva- najbiti časa!"

"Winnetou se je obotavljal.

"Moj brat naj pomisli, da po- njeta konja počitka! V pol- nega dnevu sva predirjala- ki bi za njo drugi rabili štiri- dni! Najina vranca bi že še- njala do Uresa, konja Mim- brenja pa sta tako izdelana, da- gotovo spotoma omagala."

"Saj tudi ne pravim, da bi- rada Mimbrenja z nama. Sa- hanko opraviva."

"In Mimbrenja —?"

"Ostaneta na haciendi za stra- žarje?"

"Misliš, da bi opazovala Play- erja?"

"Da."

"Meniš, da se povrne?"

"Gotovo. Melton mu je sicer- vterhandom, pa ni me spo- vabil si bo, da smo prišli čisto- enega mimo in da nimamo no- vnamani. Vrnil se bo, seve skri- naj in skrajno previdno, pogle- naj bo, ali smo že odšli in kam- naj bo mislil, da je varen na ha- ciendi. In Mimbrenja ga lahko- opazujeta ter dženeta, kaj po- njeta na razdajni haciendi."

"Naj se zgodi, kakor pravi- Mimbrenja naj osta- vna, naj se kje skrijeta in ga- opazujeta. In ko se vrneva iz- vna, nama povesta, kje tiči,- nana bo moral izdati Meltonove- denarje."

Mimbrenjema ni bilo treba po- sebej povedati, kaj sva sklenila, čula sta najin pogovor. Stroga in točna navodila sva jima še da- la, ker sta bila pač le še mlada in neizkušena, ju založila z ži- vili, da jima ni bilo treba hodi- ti na lov, napojila vranca v po- toku ter odjedila na jug.

V. Luč v temi.

Pot s haciende v Ures sem po- znal, saj sem že drugič jezdil v pokrajinsko prestolico. Vranca sta se dobro držala, po dnevi sva hitela, kar se je dalo, zvečer sva jima privoščila nekaj ur počit- ka, počakala na mesec ter ne- mudoma spet nadaljevala pot.

Opoldan druga dneva sva bi- la že v Uresu. Pridna vranca sta bila seveda izdelana, opoteka- jo se sta prikrevsala v mesto, pri kraju sta bila z močmi.

Krenila sva v prvo krčmo, ki sva jo našla. Prva revščina je bila videti na zunaj, pa sva le dobila vina, tortillo — jajčnik — in za konja koruze. Za rač- un se meni ni bilo treba brigati. Moji žepi so bili sicer prazni, pa Winnetou je bil vsikdar dobro založen z nuggeti — zlatimi zrni —, kadar je šel na po- tovanje "med svet", in ne bom posebej povedal, da je sam po- ravnal račun.

Kje bova našla Meltona in ha- ciendera, s tem vprašanjem si nisva belila glave. Če najde ste- zosledec v samotni divjini člove- ka, ki ga išče, ga bo pač tudi našel v mestu z devet tisoč prebi- valci. Saj sta bila najina znana- ca v Uresu tuja in v takem ma- lem mestu zbujata vsak tuječ po- zornost.

Vobče nisva mnogo popraše- vala za njima. Ko sva se okrep- čala sva šla naravnost k slavne- mu alcaidu, ki sem ga poznal še izza svojega prvega obiska.

In vse je bilo kakor tistikrat, le da -sva topot prišla peš na se- dež politične oblasti. Policist je slonel pri vhodu, prav tisti, ki me je pred dvema tednoma tako "ljubeznivo" sprejel. Molče je pokazal na dvorišče, ko sva ga vprašala, ali je senor alcaide do- ma. Stopila sva k vratom, nad katerimi je napovedoval napis, da tam uraduje vsemogočni za- povednik ureške pokrajine, in potrkala. Nekdo je nekaj rekel, odprl sem.

Tudi v sobi je bilo vse kakor nekaj. Mlada, črnolasa kuštra- va dama, alcaidova soproga, je ležala v mrežnici in seveda kadi- la cigarete. Za njo je visel v mrežnici njen soprog, poleg nje pa je visela topot še ena mrež- nica in v njej sem v svoje veli- ko veselje zagledal enega od na- jinih zaželenih prijateljev, — haciendera. V ustih mu je tiča- la cigareta, ki mu jo je gotovo zvilja nežna soproga alcaida, udobno se je zibal in zadovoljno gledal v svet. Očividno se je prav dobro počutil v bližini dra- žestne dame, vsekakor bolje ko zunaj v divjini na haciendi.

Ko naju je zagledal, niti po- čakal ni na pozdrav, ves iznena- den in nič kaj oveseljen je vzkli- knil:

"Per dios —! Tisti Nemeč —! Česa pa iščete tod —? Ali vas niso Indijanci ugrabili —? Kako da so vas spet izpustili?"

"Tudi vi ste bili njihov ujet- nik!" sem ga zavrnil. "In vendar ste tudi svobodni —! Kako da so vas izpustili —?"

"Za svojo svobodo se moram zahvaliti senor Meltonu. Brez njega bi bil še danes ujetnik, naj- brž pa bi bil že mrtev."

"Meltonu —? Hm —! Mel- ton je bil vendar tudi ujetnik Ujumov —. In Wellerja tudi. In ujetnik Melton vas je osvobodil —?"

"Kako je to naredil, mi je vse- eno. Dejstvo je, da smo edino le po njegovem posredovanju spet svobodni."

Svetovidski oder

"Kdor jezika špara, kruha strada," pravi pregovor. Zato bomo pa kar na ta veliki zvon obesili, da priredi Svetovidski oder 30. marca in jo zopet pono- vi 6. aprila igro "Dolžnost jo ve- že." Igra "Dolžnost jo veže" ni bila še nikdar igrana na nobe- nem slovenskem odru, kajti ta igra je izključna last Svetovid- skega odra. Vsebinsko igre ne bo- mo razkladali, kajti ista pride pozneje, ampak vso pa tudi ne, ker mi hočemo, da jo pridete po- gledati, pa prav zagotovo — ne bo vam žal.

Ker hočemo, da bo dvorana v novi šoli Sv. Vida nabito polna pri obeh prireditvah, bomo čla- ni prodajali vstopnice vnaprej in sicer 50c in 35c vstopnice. Če kupite vstopnico za 50c morate isto zamenjati pri Novak's con- fectionery store za rezervirani sedež. Nerezervirane po 35c so pa kar dobre. Zatorej le z vese- ljem kupite vstopnico, ki vam bo ponudena še ta teden. Če bi pa kateri izmed vas rad razpe- čal nekaj vstopnic, kar stopi naj v dotiko s katerimkolim članom Svetovidskega odra.

Torej na svidenje 30. marca in pa 6. aprila na igri "Dolžnost jo veže" v novi šoli Sv. Vida.

Člani Svetovidskega odra

Tako je ime komični igri, ki bo vprizorjena v nedeljo dne 16. marca v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. v Euclid, O.

Igra je povzeta iz resničnega kmetskega življenja na gorenj- skem, kako starši dostikrat sami zbirajo ženine svojim hčer- am ali neveste svojim sinovom. Da je le bogastvo in da nevesta prinese dosti dote k hiši. Če se drug drugemu dopade, se ne vpraša dosti, saj se bosta že pri- vadila drug drugemu, ljubezem pa že sama pride, če je potrebna na kmeth.

Velika bala in pa pridne roke to šteje menda še dandanes. Ta- ka je tudi ta igra. Starši bi radi omožili svoje hčere na boga- te domačije, fant pa tudi gleda, da mu bo prinesla veliko doto, ker ženina domačija v hribih je zadolžena, izdaja se pa za bu- gatega kmeta. Ravno tako je tu- di z nevestinim bogastvom. Na- zadnje se pokaže kako se laž ma- ščuje, kot pravi pošteni dolin- ski kmet Napaljon, kjer laž ko- si, tam ne večerja. No, nazad- nje se pa vse prav lepo izteče

—Lastno domačijo je zažgal. V nedavni noči je nastal požar v hiši vdove Marije Kržonove v Odrkih pri Trebnjem. Ta večer so bili doma le njen sin France, njena hčerka Marija in hčerin mož. Med domačimi je že dolgo časa vladalo napeto razmerje in tudi ta večer so se močno spore- kli in stekli. Sestra in mož sta brata naposled vrgla iz hiše in uvaženi brat jima je zagrozil, da bosta tudi onadva kmalu za- pustila bajto. Svojo grožnjo je uresničil. Takoj nato je pod- taknil ogenj in že je bila hišica v plamenih. Po požigu materine

hiše je požigalec odšel v Treb- nje, kjer je ljudem, ki so opazo- vali požar, pojasnjeval, zakaj je podtaknil ogenj. O dejanju je obvestil tudi svojo ženo, ki je bila v sosedni vasi in svojo ma- ter, nato pa se je javil orožni- kom.

—Nesreče. Ko je posestnik Franc Oberšek šel po cesti pro- ti Hajdini, ga je podrl neznan kolezar, tako da je padel na tla in dobil pri tem notranje poškodbe na desni roki. —Čevl- jarski mojster Ivan Potočnik iz Ptuja je padel na ulici tako nesrečno, da si je zlomil desno nogo in dobil še notranje po- škode. — 17-letna posestniška hči Frančiška Holc iz Zagore je po nesreči vtaknila roko v stiskalnico, pri čemer je dobi- la tako hude poškodbe, da so jo morali prepeljati v bolnišni- co.

—Nenavadna nesreča železni- čarja. Na postaji Ribnica-Brez- no v Dravski dolini se je pone- srečil 52 letni železničar Ivan Kukec na dosti nenavaden na- čin. Ko je zvečer vlek signal- no svetilko na drog, se je žična vrv naenkrat utrgala in težka svetilka je padla železničarju na ravnost na pleča. Kuku je mo- čno poškodovalo obe rami, ker pa je pod udarcem naglo klecnil, si je poškodoval še nogo. Pre- peljali so ga v mariborsko bol- nišnico.

—Roparski napad v Novi va- si. Na polju med Novo vasjo in Burovo vasjo pri Mariboru je bil izvršen drzen roparski na- pad na 59 letnega Ivana Komar- ja iz Hostejeve ulice v Radvanju. Ko se je vračal Komar čez polje iz Nove vasi proti domu, sta mu zastavila pot dva neznanca ter zahtevala od njega denar. Nato sta ga vrgla na tla, eden mu je z dlanjo tiščal usta, drugi pa začel preiskovati žepa. Komarju je uspelo, da se je nekako izmotal ter začel klicati na pomoč, nakar sta ga napadalec temeljito obr- cala in pretepla, da je bil ves kr- vav ter sta mu vzela 200 din de- narja in izgubila v noč. Na pod- lagi opisa so orožniki prijeli 40 letnega Florjana Vidoviča iz Teznega, ki je bil že 13 krat kaz- novan ter je osumljen, da je bil pri omenjenem napadu soude- ležen.

— 58.000 din izgubil in spet dobil. Pekovski mojster Hinko Celan iz Teznega je izgubil na cesti od Sv. Miklavža na Tezno denarico, v kateri je bilo 58- 000 din. Le del denarja je bil njegova last. Denarico pa je našel čevljarski mojster Alojz Babič od Sv. Miklavža, ki je pri- nesel ves denar nazaj.

—V Podvincih je umrl vzoren gospodar g. Vid Petrovič v sta- rosti 70 let. Vse svoje otroke je lepo vzgojil in jim vsem omogo- čil lepe eksistence.

—Nesreče. Ko je posestnik Franc Oberšek šel po cesti pro- ti Hajdini, ga je podrl neznan kolezar, tako da je padel na tla in dobil pri tem notranje poškodbe na desni roki. —Čevl- jarski mojster Ivan Potočnik iz Ptuja je padel na ulici tako nesrečno, da si je zlomil desno nogo in dobil še notranje po- škode. — 17-letna posestniška hči Frančiška Holc iz Zagore je po nesreči vtaknila roko v stiskalnico, pri čemer je dobi- la tako hude poškodbe, da so jo morali prepeljati v bolnišni- co.

—Nenavadna nesreča železni- čarja. Na postaji Ribnica-Brez- no v Dravski dolini se je pone- srečil 52 letni železničar Ivan Kukec na dosti nenavaden na- čin. Ko je zvečer vlek signal- no svetilko na drog, se je žična vrv naenkrat utrgala in težka svetilka je padla železničarju na ravnost na pleča. Kuku je mo- čno poškodovalo obe rami, ker pa je pod udarcem naglo klecnil, si je poškodoval še nogo. Pre- peljali so ga v mariborsko bol- nišnico.

—Roparski napad v Novi va- si. Na polju med Novo vasjo in Burovo vasjo pri Mariboru je bil izvršen drzen roparski na- pad na 59 letnega Ivana Komar- ja iz Hostejeve ulice v Radvanju. Ko se je vračal Komar čez polje iz Nove vasi proti domu, sta mu zastavila pot dva neznanca ter zahtevala od njega denar. Nato sta ga vrgla na tla, eden mu je z dlanjo tiščal usta, drugi pa začel preiskovati žepa. Komarju je uspelo, da se je nekako izmotal ter začel klicati na pomoč, nakar sta ga napadalec temeljito obr- cala in pretepla, da je bil ves kr- vav ter sta mu vzela 200 din de- narja in izgubila v noč. Na pod- lagi opisa so orožniki prijeli 40 letnega Florjana Vidoviča iz Teznega, ki je bil že 13 krat kaz- novan ter je osumljen, da je bil pri omenjenem napadu soude- ležen.

— 58.000 din izgubil in spet dobil. Pekovski mojster Hinko Celan iz Teznega je izgubil na cesti od Sv. Miklavža na Tezno denarico, v kateri je bilo 58- 000 din. Le del denarja je bil njegova last. Denarico pa je našel čevljarski mojster Alojz Babič od Sv. Miklavža, ki je pri- nesel ves denar nazaj.

—V Podvincih je umrl vzoren gospodar g. Vid Petrovič v sta- rosti 70 let. Vse svoje otroke je lepo vzgojil in jim vsem omogo- čil lepe eksistence.

—Nesreče. Ko je posestnik Franc Oberšek šel po cesti pro- ti Hajdini, ga je podrl neznan kolezar, tako da je padel na tla in dobil pri tem notranje poškodbe na desni roki. —Čevl- jarski mojster Ivan Potočnik iz Ptuja je padel na ulici tako nesrečno, da si je zlomil desno nogo in dobil še notranje po- škode. — 17-letna posestniška hči Frančiška Holc iz Zagore je po nesreči vtaknila roko v stiskalnico, pri čemer je dobi- la tako hude poškodbe, da so jo morali prepeljati v bolnišni- co.

—Nenavadna nesreča železni- čarja. Na postaji Ribnica-Brez- no v Dravski dolini se je pone- srečil 52 letni železničar Ivan Kukec na dosti nenavaden na- čin. Ko je zvečer vlek signal- no svetilko na drog, se je žična vrv naenkrat utrgala in težka svetilka je padla železničarju na ravnost na pleča. Kuku je mo- čno poškodovalo obe rami, ker pa je pod udarcem naglo klecnil, si je poškodoval še nogo. Pre- peljali so ga v mariborsko bol- nišnico.

—Roparski napad v Novi va- si. Na polju med Novo vasjo in Burovo vasjo pri Mariboru je bil izvršen drzen roparski na- pad na 59 letnega Ivana Komar- ja iz Hostejeve ulice v Radvanju. Ko se je vračal Komar čez polje iz Nove vasi proti domu, sta mu zastavila pot dva neznanca ter zahtevala od njega denar. Nato sta ga vrgla na tla, eden mu je z dlanjo tiščal usta, drugi pa začel preiskovati žepa. Komarju je uspelo, da se je nekako izmotal ter začel klicati na pomoč, nakar sta ga napadalec temeljito obr- cala in pretepla, da je bil ves kr- vav ter sta mu vzela 200 din de- narja in izgubila v noč. Na pod- lagi opisa so orožniki prijeli 40 letnega Florjana Vidoviča iz Teznega, ki je bil že 13 krat kaz- novan ter je osumljen, da je bil pri omenjenem napadu soude- ležen.

— 58.000 din izgubil in spet dobil. Pekovski mojster Hinko Celan iz Teznega je izgubil na cesti od Sv. Miklavža na Tezno denarico, v kateri je bilo 58- 000 din. Le del denarja je bil njegova last. Denarico pa je našel čevljarski mojster Alojz Babič od Sv. Miklavža, ki je pri- nesel ves denar nazaj.

—V Podvincih je umrl vzoren gospodar g. Vid Petrovič v sta- rosti 70 let. Vse svoje otroke je lepo vzgojil in jim vsem omogo- čil lepe eksistence.

—Nesreče. Ko je posestnik Franc Oberšek šel po cesti pro- ti Hajdini, ga je podrl neznan kolezar, tako da je padel na tla in dobil pri tem notranje poškodbe na desni roki. —Čevl- jarski mojster Ivan Potočnik iz Ptuja je padel na ulici tako nesrečno, da si je zlomil desno nogo in dobil še notranje po- škode. — 17-letna posestniška hči Frančiška Holc iz Zagore je po nesreči vtaknila roko v stiskalnico, pri čemer je dobi- la tako hude poškodbe, da so jo morali prepeljati v bolnišni- co.

—Nenavadna nesreča železni- čarja. Na postaji Ribnica-Brez- no v Dravski dolini se je pone- srečil 52 letni železničar Ivan Kukec na dosti nenavaden na- čin. Ko je zvečer vlek signal- no svetilko na drog, se je žična vrv naenkrat utrgala in težka svetilka je padla železničarju na ravnost na pleča. Kuku je mo- čno poškodovalo obe rami, ker pa je pod udarcem naglo klecnil, si je poškodoval še nogo. Pre- peljali so ga v mariborsko bol- nišnico.

—Roparski napad v Novi va- si. Na polju med Novo vasjo in Burovo vasjo pri Mariboru je bil izvršen drzen roparski na- pad na 59 letnega Ivana Komar- ja iz Hostejeve ulice v Radvanju. Ko se je vračal Komar čez polje iz Nove vasi proti domu, sta mu zastavila pot dva neznanca ter zahtevala od njega denar. Nato sta ga vrgla na tla, eden mu je z dlanjo tiščal usta, drugi pa začel preiskovati žepa. Komarju je uspelo, da se je nekako izmotal ter začel klicati na pomoč, nakar sta ga napadalec temeljito obr- cala in pretepla, da je bil ves kr- vav ter sta mu vzela 200 din de- narja in izgubila v noč. Na pod- lagi opisa so orožniki prijeli 40 letnega Florjana Vidoviča iz Teznega, ki je bil že 13 krat kaz- novan ter je osumljen, da je bil pri omenjenem napadu soude- ležen.

— 58.000 din izgubil in spet dobil. Pekovski mojster Hinko Celan iz Teznega je izgubil na cesti od Sv. Miklavža na Tezno denarico, v kateri je bilo 58- 000 din. Le del denarja je bil njegova last. Denarico pa je našel čevljarski mojster Alojz Babič od Sv. Miklavža, ki je pri- nesel ves denar nazaj.

—V Podvincih je umrl vzoren gospodar g. Vid Petrovič v sta- rosti 70 let. Vse svoje otroke je lepo vzgojil in jim vsem omogo- čil lepe eksistence.

—Nesreče. Ko je posestnik Franc Oberšek šel po cesti pro- ti Hajdini, ga je podrl neznan kolezar, tako da je padel na tla in dobil pri tem notranje poškodbe na desni roki. —Čevl- jarski mojster Ivan Potočnik iz Ptuja je padel na ulici tako nesrečno, da si je zlomil desno nogo in dobil še notranje po- škode. — 17-letna posestniška hči Frančiška Holc iz Zagore je po nesreči vtaknila roko v stiskalnico, pri čemer je dobi- la tako hude poškodbe, da so jo morali prepeljati v bolnišni- co.

—Nenavadna nesreča železni- čarja. Na postaji Ribnica-Brez- no v Dravski dolini se je pone- srečil 52 letni železničar Ivan Kukec na dosti nenavaden na- čin. Ko je zvečer vlek signal- no svetilko na drog, se je žična vrv naenkrat utrgala in težka svetilka je padla železničarju na ravnost na pleča. Kuku je mo- čno poškodovalo obe rami, ker pa je pod udarcem naglo klecnil, si je poškodoval še nogo. Pre- peljali so ga v mariborsko bol- nišnico.

—Roparski napad v Novi va- si. Na polju med Novo vasjo in Burovo vasjo pri Mariboru je bil izvršen drzen roparski na- pad na 59 letnega Ivana Komar- ja iz Hostejeve ulice v Radvanju. Ko se je vračal Komar čez polje iz Nove vasi proti domu, sta mu zastavila pot dva neznanca ter zahtevala od njega denar. Nato sta ga vrgla na tla, eden mu je z dlanjo tiščal usta, drugi pa začel preiskovati žepa. Komarju je uspelo, da se je nekako izmotal ter začel klicati na pomoč, nakar sta ga napadalec temeljito obr- cala in pretepla, da je bil ves kr- vav ter sta mu vzela 200 din de- narja in izgubila v noč. Na pod- lagi opisa so orožniki prijeli 40 letnega Florjana Vidoviča iz Teznega, ki je bil že 13 krat kaz- novan ter je osumljen, da je bil pri omenjenem napadu soude- ležen.

— 58.000 din izgubil in spet dobil. Pekovski mojster Hinko Celan iz Teznega je izgubil na cesti od Sv. Miklavža na Tezno denarico, v kateri je bilo 58- 000 din. Le del denarja je bil njegova last. Denarico pa je našel čevljarski mojster Alojz Babič od Sv. Miklavža, ki je pri- nesel ves denar nazaj.

—V Podvincih je umrl vzoren gospodar g. Vid Petrovič v sta- rosti 70 let. Vse svoje otroke je lepo vzgojil in jim vsem omogo- čil lepe eksistence.

—Nesreče. Ko je posestnik Franc Oberšek šel po cesti pro- ti Hajdini, ga je podrl neznan kolezar, tako da je padel na tla in dobil pri tem notranje poškodbe na desni roki. —Čevl- jarski mojster Ivan Potočnik iz Ptuja je padel na ulici tako nesrečno, da si je zlomil desno nogo in dobil še notranje po- škode. — 17-letna posestniška hči Frančiška Holc iz Zagore je po nesreči vtaknila roko v stiskalnico, pri čemer je dobi- la tako hude poškodbe, da so jo morali prepeljati v bolnišni- co.

—Nenavadna nesreča železni- čarja. Na postaji Ribnica-Brez- no v Dravski dolini se je pone- srečil 52 letni železničar Ivan Kukec na dosti nenavaden na- čin. Ko je zvečer vlek signal- no svetilko na drog, se je žična vrv naenkrat utrgala in težka svetilka je padla železničarju na ravnost na pleča. Kuku je mo- čno poškodovalo obe rami, ker pa je pod udarcem naglo klecnil, si je poškodoval še nogo. Pre- peljali so ga v mariborsko bol- nišnico.

Milijonarjev testament

Te dni so na sodišču v Bue- nos Airesu odprli testament milijonarja Repetta, ki je za- pustil 18 milijonov, pa ni imel otrok. Imel je nekaj daljnih sorodnikov, katerim je zapustil 2 milijona pezovov (pezos je argentinska denarna enota). Nadalje se je spomnil milio- nar vseh bolnišnic v mestu, ka- terim je naklonil skoraj tri mi- ljone. Večje vsote so dobile še dobredelne ustanove, gasilci, najbolj zanimiv pa je tisti del njegove oporoke, v katerem se je spomnil vseh preprostih lju- di, ki so mu kdaj v življenju storili kako uslugo. Nobenega ni pozabil. Spomnil se je vra- tarja v svoji hiši, nočnega ču- vava, ki je stal pred ogrom nje- gove hiše, brivca, ki ga je stri- gel, vajencev in ljudi, ki so mu prinašali iz trgovin nakuplje- ne stvari, cele vrste policajev, ki so imeli svoj "revir" v bliž- ni njegove hiše, uradnikov ti- ste banke, kjer je imel naložen denar, dolgoletnih nastavljen- cev tistih obratov, kjer je svoj čas sah delal, vseh nameščen- cev v svoji hiši, skratka vseh, ki so mu kdaj kaj storili oziroma bili z njim skupaj pri delu. Okoli 100 ljudi je dobilo volila po 3000 do 5000 pesosov, neka- teri pa tudi večje vsote.

—Lastno domačijo je zažgal. V nedavni noči je nastal požar v hiši vdove Marije Kržonove v Odrkih pri Trebnjem. Ta večer so bili doma le njen sin France, njena hčerka Marija in hčerin mož. Med domačimi je že dolgo časa vladalo napeto razmerje in tudi ta večer so se močno spore- kli in stekli. Sestra in mož sta brata naposled vrgla iz hiše in uvaženi brat jima je zagrozil, da bosta tudi onadva kmalu za- pustila bajto. Svojo grožnjo je uresničil. Takoj nato je pod- taknil ogenj in že je bila hišica v plamenih. Po požigu materine

hiše je požigalec odšel v Treb- nje, kjer je ljudem, ki so opazo- vali požar, pojasnjeval, zakaj je podtaknil ogenj. O dejanju je obvestil tudi svojo ženo, ki je bila v sosedni vasi in svojo ma- ter, nato pa se je javil orožni- kom.

—Nesreče. Ko je posestnik Franc Oberšek šel po cesti pro- ti Hajdini, ga je podrl neznan kolezar, tako da je padel na tla in dobil pri tem notranje poškodbe na desni roki. —Čevl- jarski mojster Ivan Potočnik iz Ptuja je padel na ulici tako nesrečno, da si je zlomil desno nogo in dobil še notranje po- škode. — 17-letna posestniška hči Frančiška Holc iz Zagore je po nesreči vtaknila roko v stiskalnico, pri čemer je dobi- la tako hude poškodbe, da so jo morali prepeljati v bolnišni- co.

—Nenavadna nesreča železni- čarja. Na postaji Ribnica-Brez- no v Dravski dolini se je pone- srečil 52 letni železničar Ivan Kukec na dosti nenavaden na- čin. Ko je zvečer vlek signal- no svetilko na drog, se je žična vrv naenkrat utrgala in težka svetilka je padla železničarju na ravnost na pleča. Kuku je mo- čno poškodovalo obe rami, ker pa je pod udarcem naglo klecnil, si je poškodoval še nogo. Pre- peljali so ga v mariborsko bol- nišnico.

—Roparski napad v Novi va- si. Na polju med Novo vasjo in Burovo vasjo pri Mariboru je bil izvršen drzen roparski na- pad na 59 letnega Ivana Komar- ja iz Hostejeve ulice v Radvanju. Ko se je vračal Komar čez polje iz Nove vasi proti domu, sta mu zastavila pot dva neznanca ter zahtevala od njega denar. Nato sta ga vrgla na tla, eden mu je z dlanjo tiščal usta, drugi pa začel preiskovati žepa. Komarju je uspelo, da se je nekako izmotal ter začel klicati na pomoč, nakar sta ga napadalec temeljito obr- cala in pretepla, da je bil ves kr- vav ter sta mu vzela 200 din de- narja in izgubila v noč. Na pod- lagi opisa so orožniki prijeli 40 letnega Florjana Vidoviča iz Teznega, ki je bil že 13 krat kaz- novan ter je osumljen, da je bil pri omenjenem napadu soude- ležen.

— 58.000 din izgubil in spet dobil. Pekovski mojster Hinko Celan iz Teznega je izgubil na cesti od Sv. Miklavža na Tezno denarico, v kateri je bilo 58- 000 din. Le del denarja je bil njegova last. Denarico pa je našel čevljarski mojster Alojz Babič od Sv. Miklavža, ki je pri- nesel ves denar nazaj.

—V Podvincih je umrl vzoren gospodar g. Vid Petrovič v sta- rosti 70 let. Vse svoje otroke je lepo vzgojil in jim vsem omogo- čil lepe eksistence.

—Nesreče. Ko je posestnik Franc Oberšek šel po cesti pro- ti Hajdini, ga je podrl neznan kolezar, tako da je padel na tla in dobil pri tem notranje poškodbe na desni roki. —Čevl- jarski mojster Ivan Potočnik iz Ptuja je padel na ulici tako nesrečno, da si je zlomil desno nogo in dobil še notranje po- škode. — 17-letna posestniška hči Frančiška Holc iz Zagore je po nesreči vtaknila roko v stiskalnico, pri čemer je dobi- la tako hude poškodbe, da so jo morali prepeljati v bolnišni- co.

—Nenavadna nesreča železni- čarja. Na postaji Ribnica-Brez- no v Dravski dolini se je pone- srečil 52 letni železničar Ivan Kukec na dosti nenavaden na- čin. Ko je zvečer vlek signal- no svetilko na drog, se je žična vrv naenkrat utrgala in težka svetilka je padla železničarju na ravnost na pleča. Kuku je mo- čno poškodovalo obe rami, ker pa je pod udarcem naglo klecnil, si je poškodoval še nogo. Pre- peljali so ga v mariborsko bol- nišnico.

—Roparski napad v Novi va- si. Na polju med Novo vasjo in Burovo vasjo pri Mariboru je bil izvršen drzen roparski na- pad na 59 let

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

III—KRIZ

"Ali si res mogel misliti — da bi te Erlend tako izdal!"
 "Nič nisem mislil," je jezno odvrnil Simon. "Misil sem, da fant čenča same neumnosti —"
 "Ne, Simon — ne maram, da bi me spremljal," ga je tiho zavrnila Kristina.
 Videl je, da je neznansko užaljena in potrta.

Zvečer, ko je bil z ženo sam v veliki sobi — pravkar sta se slačila, hčerki pa sta že spali na drugi postelji — je Ramborg iznenada vprašala:
 "Ali nisi nič vedel o tem, Simon?"
 "Ne —! Si ti vedela?" je vprašal radovedno.

Ramborg je stopila bliže in obostala v svetlobi sveče na mizi. Bila je napol slečena — v srcaji in spodnjem krilu; razpleteni lasje so ji v kodrih obrobljali obraz.

"Vedela — marsikaj sem si mislila. Helga je bila tako čudna" — poteze so se ji skremžile v nekakšen nasmeh, videti je bilo, kot bi jo zeblo. "Tako nekako je rekla, da napočijo zdaj drugi časi na Norveškem. Velikaši" — Ramborg se je porogljivo in nekako krčevito nasmehnila — "da dobre iste pravice, tu kakor tudi v drugih deželah. Vi tezi — in baroni da se bodo spet imenovali —"

—Kesneje, ko sem videla, da si se s tako gorečnostjo zavzemal zanju, bil si malodane vse leto zdoma — še toliko nisi utegnil, da bi prišel k meni na Ringheim, ko sem živela tam na dvoru tujega človeka in bila na tem, da rodim tvojega otroka — tedaj sem mislila, da morda veš — da gre za več kot samo za Erlenda —"

"He! Vitezi in baroni!" Simon se je kratko in srdito zasmejal.

"Mar si vse to storil samo Kristini na ljubo?"

Videl je, da ji je bilo obličje blede kot od mraza; ni se mogel pretvarjati, kot da ni razumel njenih misli. Tedaj je obupano in kljubovalno bruhnil iz sebe: "Da."

Nato se mu je zazdelo, da je žena znorela — on sam pa tudi. Tudi Erlend je znorel — ves svet je ta dan izgubil pamet. Zdaj pa je moralo biti tega konec.

"Tvoji sestri na ljubo sem to storil, da," je rekel preudarno, "in zaradi otrok, ki jih noben možki iz sorodstva ali svaštva ni bil tako zelo dolžan braniti kot jaz. In zaradi Erlenda, saj si vendar morava biti zvesta kot dva brata. — Zdaj pa nikar ne počenjaj neumnosti — saj sem tega danes tu na dvoru že več kot dovolj videl —" je vzrojil in zabrusil čevlji, ki si ga je bil sezul, v steno na nasprotni strani.

Ramborg je šla tja in ga pobrala — pogledala je bruno, ob katero je bil zadel:

"Sramota, da se ni Torbjorg sama domislila — da bi bila za gostijo obrisala saje — pozabila sem jo na to opozoriti." Obrisala je čevlji — bili so Simonovi najboljši, z dolgimi kljuni in rdečimi petami —, pobrala je tudi drugega in oba spravila v njegovo skrinjo. A Simon je videl, kako močno ji pri tem drhtijo roke.
 Stopil je k njej in jo objel.

Kar ovila je moža s svojimi drobnimi udi, medtem pa ihtela od pridušnega joka in mu šepetala, da je tako, tako trudna —
 Sedem dni nato sta jahala Simon in njegov konjar skozi Kvam proti severu. Metlo je v velikih, mokrih kosmih, da sta le s težavo gazila naprej. Okoli poldneva sta dospela na neki manjši dvor ob cesti, kjer je bilo prenočišče.

Na prag je stopila gospodinja in povabila Simona v svojo sobo — gostinska izba je bila samo za navadne ljudi. Iztrepala je njegov mokri plašč ter ga obesila nad ogenj, da se posuši, medtem pa je besedovala: "Tako pasje vreme — ubogi konji — pa še velik ovinek je moral nemara vrh tega napraviti — zdaj človek vendar ne more jezdit čez jezero Mjos?"

"Oh pač, če je kdo do grla sit življenja, potem —"

Ženska in otroci, ki so stali krog nje, so se uslužno zasmejali. Večji so si dali v sobi opravičiti z drvmi in pivom, manjši pa so se gnetli pri vratih. Navadno so dobivali od Simona, gospodarja s Forma, kakšen belič, kadar se je tukaj ustavil, in če je iz mesta Hamarja prinašal kaj dobrega za svoje otroke, so bili tudi oni vedno deležni kakšnega slastnega grizljaja. Danes pa se je zdelo, da jih še vidi ne.

Sedel je naprej sklonjen na klopi, roke so mu visele čez kolena, strmel je v ogenj in je le tu pa tam kaj odgovoril na brbljanje kmetice. Pravila je, da je Erlend Nikulausson danes na Granheimu — na današnji dan zapade prvi del kupnine. Ali naj pošlje kakega otroka gori k svaku s sporočilom, da bosta lahko skupaj jahala domov?

Ne, je rekel Simon. Naj mu da nekaj za pod zob, potem pa bo legel in malce zaspal.

Z Erlendom se bosta še premalu srečala. Kar se mu je bil namenil povedati, mu bo povedal vpričo Gauteja. In najrajši bi videl, da bi mu ne bilo treba več kot enkrat govoriti o tej stvari.

Hlapec Sigurd je sedel v kuhinji, medtem ko je gospodinja kuhala obed. Da, naporna pot — in vrh tega je bil njegov gospodar skoraj vso pot kot razjarjen bik. Sicer Simon Andreusson rad posluša vsakršne novice iz domačega kraja, kar jih njegovi hlapci le morejo nabrati, če pridéjo na Dyfrin. Po navadi ima enega ali več Raumrikingov v službi: kadar je doma, prihajajo k njemu ljudje, češ, da pojdejo z njim, saj ga poznajo kot priljudnega in radodarnega moža, ki je rad vesel in s svojimi služabniki ne visok. Na tej poti pa je imel njegov gospod zanj, Sigurda, skoraj vedno le en sam odgovor: "Drži jezik za zobmi!"

Z brati se je gotovo čisto sprl — na Dyfrinu niti prenočil ni; poiskala sta si streho dalje zunaj v dolini na neki pristavi. Gospod Gyrd — aha, kralj je bil namreč o božiču brata njegovega gospoda napravil za viteza — no, gospod Gyrd je prišel ven na dvorišče in je Simona tako presrečno prosil, naj ostane — Simon pa je bratu komaj odgovoril. V gornjici pa so gospodje rohneli, razbijali in kričali — tisti gospod Ulf Saksesson in Gudmund

Andresson sta bila tudi na dvoru — da je bilo človeka skoraj strah. Sam Bog ve, zakaj so se tako hudo sprli —

Simon je prišel mimo kuhinjskih vrat, za trenotek obstal in pogledal noter. "Po šilo in klešče upor ali ne. Toda kaj je vedel Erling —? Gyrd in Ulf, se zdi, vsekakor nista vedela, ali mož kaj sluti, da sta tudi onadva pri zaroti. Toda Simon se je spomnil, da je Erling nekoč omenil Haftorjeva sinova in mu svetoval, naj tamkaj išče pomoči, češ, da morajo biti njujni prijatelji veliko bolj v strahu — Haftorjeva sinova sta bila nečaka Ulfa Saksessona in Helge. Nos ni daleč od oči —!"

Simon je odrinil skledo in obsedel za mizo. Bil je tako truden, da se mu skoraj vstati ni dalo. Potem pa se je vendar zvalil v škornjih in ostrogah na posteljo — ampak takoj mu je bilo žal, postelja je bila čista in dobra. Sedel je pokonci in sezul škornje. Bil je zbit in truden, zato bo gotovo lahko spal — in bil je premočen in premražen, toda obraz mu je gorel od dolgočasne jeze proti viharnemu vremenu.

Zlezal je pod odejo, vrtel in obračal blazine — tako čudno so dišale po ribah. Nato je, napol naslonjen na komolec, mirno obležal.
 Misli v njem so se že spet pričele vrteti. Vse te dneve je samo mislil in mislil, kakor žival, ki privezana za svoj kolec teka v krogu.

— Čeprav je Erling Vidkuns-son vedel, da je v nevarnosti tudi sreča Gyrd in Gudmunda Darreja, ako Erlend na natezalni spregovori — ni bilo stvari nič na kvar, da si je on, Simon, na vse pretege prizadeval, dobiti vitezovo pomoč. Kaj še! Nasprotno — svojima lastnima bratoma moraš, ako si mož, sta-

ti ob strani, do smrti, če bi bilo treba. In vendar bi rad vedel, ali je bilo Erlingu to znano ali ne. Simon je preudarjal razloge za in proti. Nemogoče je, da bi se Erlingu čisto nič ne bilo sanjalo, ali se je pripravil upor ali ne. Toda kaj je vedel Erling —? Gyrd in Ulf, se zdi, vsekakor nista vedela, ali mož kaj sluti, da sta tudi onadva pri zaroti. Toda Simon se je spomnil, da je Erling nekoč omenil Haftorjeva sinova in mu svetoval, naj tamkaj išče pomoči, češ, da morajo biti njujni prijatelji veliko bolj v strahu — Haftorjeva sinova sta bila nečaka Ulfa Saksessona in Helge. Nos ni daleč od oči —!"

Pa če je bil Erling Vidkuns-son tudi prepričan, da misli Simon tudi na svoja dva brata, tedaj vendar to, kar je storil, ni bilo stvari nič na kvar. In Erling je prav lahko sprevidel, da on, Simon, nič ne ve o nevarnosti svojih bratov. Razen tega pa je sam dejal — Simon se je spomnil, da je Erling to dejal Stigu —, da po njegovem Erlenda z natezalnico ne bodo pričevali do tega, da bi spregovoril.

Kljub temu pa se morata bati Erlendovega jezika. Čeprav je med mučenjem in v ječi molčal, je bil on tisti, ki ga je kesneje izdala njegova lahkomišelnost. To je čisto njemu podobno —

Sicer pa — da tega Erlend ne stori, se je zdelo Simonu edino, na kar se mora zanesti. Molči kot grob, kadarkoli nanese ponor na to stvar, prav zato, ker se boji, da se ne bi razgovoril in več povedal, kot bi hotel. Simonu je bilo jasno, da se Erlend strahno otročje boji, da ne bi česa izdal — otročje, kajti to, da je

bil sam ves načrt izdal svoji priležnici, po Erlendovem mnenju očitno nič ne zadeva njegove časti. Kaj takega, si pač misli, lahko doleti najboljšega človeka. Dokler drži jezik za zobmi, misli, da je njegov ščit neomadeževan in njegova zvestoba trdna — in Simonu je bilo jasno, da je Erlend občutljiv za svojo čast, v kolikor pač ve, kaj je čast in poštenje. Saj je bil ves iz sebe od obupa in togote ob sami misli, da bi kateri izmed njegovih sokrivcev mogel biti izdan — še zdaj, tako dolgo po tistem. Vrhu tega pa je bila stvar taka, da bi možem, ki jih je takrat ščitil s svojim življenjem — in s svojo častjo in s svojim premoženjem — prav nič ne moglo škodovati: otrok je bil nekaj izbleknil pred njim, Simonom, najbližjim sorodnikom teh mož.

— Če se bo stvar slabo iztekla, bo on sam za vse trpel — to je Erlend na križ prisegel vsem čistim možem, ki so se tedaj gledé tega načrta sporazumeli z njim. A da so se odrasli, pametni ljudje dali potolažiti s tako prisego — saj Erlend vendar ni imel vsega v svojih rokah. Zdal ko je Simon vedel za vso tisto zaroto, se mu je zdelo, da je to največja budalost, kar jih je bil kdaj slišal. Erlend je bil pripravljen, da si da razmrvariti ud za udom, samo da bo zvesto držal prisego. Medtem pa je bila skrivnost v rokah desetletnega dečka — Erlend je bil sam poskrbel za to. In nemara tudi ni bila njegova zasluga, da ni Sunniva Olafova še več vedela, kot je v resnici vedela —. Ali je kdo na svetu, ki bi mogel umeti takega človeka!

Če bi bil torej en sam trenotek mislil — no da, tisto, o če-

mer sta bila Erlend in njegova žena prepričana, da misli — Bog ve, kako verjetna je bila ta razlaga, ko je Gaute izbleknil, da je videl njegov pečat na tistem izdajniškem pisanju. In pomislita naj, da marsikaj ve o Erlendu Nikulaussonu in da ima manj vzroka kot kdorkoli, da bi imel o svojem gostu vedno le najboljše mnenje. Toda gotovo sta že davno pozabila, kako ju je nekoč zasaul in do dna spoznal njuno nesramnost —

Zatorej nima mnogo smisla, da

leži tukaj in se sramuje ker je Erlendu v mislih krivico. Bog ve, da se to dilo, ker rad verjame kaj o svojem svaku — dovolj nesrečen, ko ga je ta misel. Sicer je pa sam da je to blazno neumen — tudi brez Kristinih besed bil prišel na to, da je takaj nemogoča.

(Dalje prihodnjik)

V Vatikanu so tudi ure brezmesna dneva na telu

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim in prežalostnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da se je Bogu vsemogočnemu dopadlo in je vzel k sebi v nebo ško višavo ljubljeno soprogo in mater

Josephine Jesenovec

Blaga soproga in mati je bila doma iz Vipave stara ob času smrti 50 let. Njeno dušo smo izročili Bogu dne 11. januarja, truplo pa izročili materi zemlji dne 14. januarja, 1941 na Kalvarijo pokopališču.

Prav hvaležno vdano se zahvaljujemo vsem ob-
 brotnikom, kateri so darovali za sv. maše in to so: Družina M. Jerič, družina A. Miklaučič, družina Zorn, Mrs. C. Boston, družina F. Duplay, družina Kaljot, družina F. Hrovat, 81. St.; družina F. Jerič, družina P. Oblak, Mrs. M. Končan, Mrs. A. Miller, Mr. Aug. Bolko, Mrs. M. Bolko, E. 64. St.; družina Hočevar, Miss Ann Hočevar, družina G. Hunter, družina Fr. Jesen, družina Joe Kukla, Mrs. Frances L. Menard, družina J. Miklaus, družina Matt Pitt, Mrs. Mary Potočar, Mrs. R. Stepič, družina J. Stibil, družina F. Stražar, družina V. Vidmar, Mr. Ig. W. niski, Mrs. Mary Zeitz, družina Ant. Petkovšek, družina J. Rogel, Mr. Fr. Stibil, družina J. Botish.

Prav lepa hvala vsem, kateri ste darovali venec in okrasili zadnje bivališče pokojne matere: Družina Cultrana in Hočevar, družina Fr. Jesenovic, družina Louis Moss, družina Fred Oblak, družina Martin Oblak, družina Adolf Petrič, družina Louis Rozman, 76. St.; družina John Šinkovec, družina Frank Volk, Mr. J. Luzar, Mr. J. Rogel, Mr. J. Šinkovec, Mr. Stepič, Mr. F. Snyder.

Lepa hvala vsem, kateri so dali brezplačno avto mobile za prevoz na zadnji poti: Mr. F. Duplay, Mrs. Louise Epich, Mr. Martin Jerič, Mr. F. Jesenovic, Mr. R. Miller, Mr. Fred Oblak, Mr. A. Petkovšek, Mr. Volk, Mrs. Bertha Zangerle.

Hvala vsem, kateri so blagopokojno prišli k pit, molit ob njenem truplu in jo spremili na zadnji poti. Prav lepa hvala č. g. Slapšaku za obiske v času boleznih ter tolažilne besede ob veliki žalosti. Hvala Rev. Bazniku za opravljene žalne obrede ter sprejeto stvo na Kalvarijo. Hvala Mr. Zormanu za žalostne ke. Hvala pogrebniemu zavodu Grdina in Sinovi za vso postrežbo in lepo vodstvo pogreba.

Ti pa, ljubljena soproga in mati, veliko prepro-
 daj si nas zapustila. Kako bi še radi slišali Tvo-
 mili glas in gledali ljubeče obličje. Toda Bog Te je hotel imeti. Njeni volji se moramo pokoriti, da nam kravri srce. Prosi Boga, da kadar pride tuda, nas čas ločitve, da se vidimo v sv. raj. Naj Ti bo miren zadnji dom. Počivaj mirno v svitu večne luči in na svidenje nad zvezdami.

Draga žena, ljuba mati, žalost tare nam srce, odkar so položili Te v jama, oči zalivajo nam le solze.

Imamo pa tolažbo eno, da duša šla je v nebo, tam bodeš pa za nas prosila, da pridemo vsi za Tabo.

Oh to bo spet za nas veselje, v raju svetem svidenje; tam angeli bodo strežili, Boga na vedno gledali.

Vse to je zdaj tolažba naša, ob izgubi dobre mamic, telo naj se spočije v zemlji, duša pri Bogu veseli naj se.

Zalujoči ostali:
 JOHN JESENOVEC, soprog.
 JOHN, sin; JOSEPHINE, poročena OBLAK; ANGE-
 LA, poročena MIKLAUČIČ; JENNIE, poročena JE-
 RIČ, hčere in več vnukov.
 Cleveland, O., 14. marca, 1941.

MI DAMO EAGLE ZNAMKE

THE MAY COMPANY

SEDAJ JE V TEKU NAŠA

LETNA POMLADANSKA RAZPRODAJA NA BLAGU

Oglejte si lepo izbero novega blaga po nenavadnih prihrankih. Pričnite sedaj, nabavite si vašo obleko za spomlad in poletje.

PRINT AND PLAIN RAYONS

regularno 1.39 do 1.98 vrednosti

79c JARD

- * 1.39 Screen Print Rayon Crepe
- * 1.39 Faille Rayon Crepe
- * 1.49 Screen Rayon Jersey
- * 1.98 Satin El Mirado Rayon

Solidne barve in vsakovrstno tkano blago v novih vzorcih... za obleke, suits ali bluze.

89c jard

1.66 jard

29c jard

39c jard

39c jard

29c jard

39c jard

The May Company... Fabrics... Fourth Floor

The May Company